

ἀνθρώπους, τοὺς μέλλοντας πολίτας τῆς πατρί-
ος.

Γ'. Υπάρχουν δικαιίωσις καὶ δυσκολία εἰς
ὁ ἔργον τοῦτο. Ἐκτὸς τῶν ἔξωτερικῶν καὶ
κλλων ἐμποδίων, τὰ ὅποια ἀνέφερα εἰς τὴν Β'.
Ἐπιστολὴν, ὑπάρχει καὶ τι εἰς τὴν φύσιν αὐτῆν
τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου, τὸ ὅποῖον προξερεῖ
ἰδιαιτέρα δυσκολίαν. Ἐννοῶ τὴν πληθὺν καὶ
τὴν ποικιλότητα τῶν διαφόρων ἀντικείμενων,
τὰ ὅποια ἀπαιτοῦν συγχρόνως καὶ ἀκαταπάντες
τὴν προσοχὴν τοῦ διδασκάλου.—Ο ἐμπορος,
δ νομικός, καὶ ὁ πολιτικὸς ἔχουν πολλὰς ὑπο-
θέσεις. Ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον δικαιοσύνης δὲν
ἀναγκάζονται νὰ θεωρῶσι πολλάς εἰς αὐτῶν συγχρόνως,
ἄλλα δύνανται νὰ τὰς λάβωσιν ἀνὰ χεῖρας καὶ
νὰ τὰς τελειώσωσι διαδοχικῶς. Ἐξ ἐναντίας, ὁ
διδάσκαλος ἀναγκάζεται νὰ προσέκη συγχρόνως
εἰς ὅλους τοὺς μαθητάς του, εἰς τὴν διαγωγήν
των, εἰς τὰ μαθήματά των, εἰς τὰς ἀνάγκας
των. Ολιγοστεύεται η δυσκολία αὐτῇ μὲ τὴν
εἰσαξίν καὶ διατήρησιν ἄκρως εὐταξίας. Ήσοι
δὲ τούτου θέλω διμήνσειν πλατύτερα ἐπομέρως.

Δ'. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἔχει καὶ πολλὴν εὐ-
θύνην. Εἴτε θεωρήσωμεν τὰ ἀντικείμενα, ως
πρὸς τὰ ὅποια ὁ διδάσκαλος αἰοθάνεται, η
πρέπει νὰ αἰσθάνεται, εὐθύνην, ἦγουν τὰ τέκνα
αὐτᾶ, τοὺς γονεῖς των, τὴν πατρίδα, καὶ, τέλος,
τὸν Θεόν· εἴτε τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια
θέλει προξενήσειν ἡ διαγωγή του, δὲν δυνάμεθα
νὰ εὑρῶμεν ἄλλο ἐπάγγελμα (ἐκτὸς τοῦ ιερατι-
κοῦ,) τὸ ὅποῖον νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ἐπιχειρῶντα
αὐτὸ τόσην εὐθύνην, δῆγην ἐπιβάλλει τὸ τοῦ
διδασκάλου.

Διδάσκαλοι τῆς νεολαίας! Σεῖς ἔχετε νὰ
μορφωσετε τὸν χαρακτῆρα τῆς ἐργούμενης γενεᾶς.
Ἐάν ησθε πιστοὶ εἰς τὸν ἐμπιστευθέντα σας
θησαυρὸν, ἐάν διὰ τῆς φρονίμου διαγωγῆς σας
κερδίσετε τὴν ἀγάπην τῶν μαθητῶν σας, ἐάν
τοὺς ὀδηγήστε εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀληθοῦς καὶ
ῳδελίμου μαθήσεως, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐσε-
βείας, τίς δύναται νὰ εἴπῃ τὴν ὠφέλειαν, τὴν
ὅποιαν θέλετε προξενήσειν εἰς αὐτοὺς, δχι μόνον
εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀθά-
νατον αὐτῶν ὑπαρξίν, καὶ διὰ μέσου αὐτῶν εἰς
δλας τὰς ἐπερχομένας γενεάς; Εάν, εἰς ἐναντίας,
διὰ μέσου σκληρᾶς καὶ ἀπανθρώπου διαγωγῆς
βιάζετε τοὺς μαθητάς νὰ σᾶς μισῶσι, καὶ ἐπο-
μένως νὰ μισῶσι καὶ τὰ μαθήματά των, ἐάν μὲ
τὴν ἰδικήν σας ἀμέλειαν κάμετε καὶ αὐτοὺς
ἀμελεῖς καὶ δικηρούς, ποῦ θέλουν παύσειν τὰ
διστυχῆ ἀποτελέσματα;—Φ. Α. Ε.

ΚΑΝΕΙΣ δὲν ξῆ τόσον κακὰ, δύον δὲ λησμονῶν
δτε ἔχει ν' ἀποθάνῃ.

Ο ΚΑΣΤΩΡ. *

Οι Κάστορες, τῶν ὁποίων εἶναι τόσον πολύ-
τιμος ἡ μηλωτὴ, εἶναι ζῶα ὑπερβολῆ φιλόπονα
χρονίας καὶ τροφάς διὰ τὸν χειμῶνα, ζοῦν εἰς
κατάστασιν κοινωνίας, ητις δύοιας εἰς πλέον τὸ
πολιτικὸν τοῦ ἀνθρώπου σύστημα, παρὰ τὰς
ψιλὰς αὐτομάτους ἔξεις ἄλλων ζώων. Ἐπειδὴ
δὲ χρεία νὰ κατακύρωσι πλησίον ὑδατος, καὶ
πολλάκις μέσα εἰς αὐτὸν, κατασκευάζουν προχώ-
ματα ἐκ μιᾶς εἰς ἄλλην ὁχθην τρεχόντων ποτα-
μίων, σχηματίζοντες οὕτω τεχνητὴν λίμνην διὰ
νὰ ἐκτελῶσι δὲ σκοπὸν τόσον μεγάλον, ἀνάγκη
νὰ συνεργάζονται. Η εὐφυΐα των, ἐπ' ἀληθεί-
ας, εἰς τὴν κατασκευὴν τοιούτων φραγμῶν
καὶ εἰς τὴν κτίσιν οἰκιῶν η καταλυμάτων, εἶναι
ἄκρως ἐπιληπτική. Έάν μὲν ἔχῃ κίνησιν ὀλίγην
τοῦ ποταμίου τὸ νερόν, οἰκοδομοῦν τοὺς φραγ-
μούς κατευθεῖαν ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἄλλο χεῖλος·
ἄν δικαιοσύνην ταχὺ τὸ θέμα, τοὺς κάμνουν μὲ
ἀρκετὴν καὶ κανονισμένην καμπυλότητα. Όλα
τὰ μέρη εἶναι ισοδύναμα, καὶ κατασκευάζονται
ἀπὸ συντριψμένους κλάδους δένδρων, ἀπὸ χλω-
ράς ιτέας, σημύδας, λεύκας, λάσπην, χ πέτρας.
Τὰ ἀντιφράγματα δὲ τοῦτα, συνεχῶς ἐπισκευα-
ζόμενα, γίνονται πολλάκις δύσθοτοι στερεοί, ἐπὶ
τῶν ὅποιων δὲν ἀργοῦν νὰ φυτρώσωσι δένδρα.
Ἐγίοτε μὲν κτίζουν τοὺς οἰκους αὐτῶν οἱ κά-
στορες εἰς λίμνας, καὶ ἄλλα στεκόμενα ὑδατα,
χωρὶς φραγμούς· πλὴν οὕτω πράπτοντες, ἀπο-
φεύγοντας μὲν τὸν κόπον τῆς κατασκευῆς τοῦ
φραγμοῦ, στεροῦνται δικαιοσύνης τὸ
θέμα τοὺς προξενεῖς κατασκευάσαν εἰς
τὰς κατακύρωσιν αὐτῶν ξύλα καὶ ἄλλα χρειώδη.

Τοὺς οἰκους αὐτῶν οἰκοδομοῦν εἰς ἀρμόδιον
ἀπόστημα ἐκ τοῦ προχώματος ἀπὸ τὴν αὐτὴν
ὑλην· σκοποὺς δὲ προιγούμενους βάλλοντα, τὸ
νὰ ἔχωσι στεγνήν κλίνην διὰ πλαγίασμα, καὶ
ἀσφάλειαν. Οἱ τοῖχοι, καὶ κατεξαίρετον ἡ
στέγη, εἶναι πολλάκις υπὲρ τοὺς δύο πήχεις
χονδρού· ποτὲ δικαιοσύνης διαφόρους,
πλὴν φαίνεται διτὶ ἐκάστη κατέχεται ὑπὸ ὀλοκλή-
ρου οἰκογενείας. Απὸ τῆς ξηρᾶς τὸ μέρος δὲν
ὑπάρχει πέρασμα εἰς αὐτάς· ἔχουν δὲ καμάρας
η τρύπας ἐπὶ τῶν ὁχθῶν τοῦ ποταμοῦ, διὰ
νὰ καταφεύγωσιν εἰς καιρὸν κινδύνου.

* Ωραίαν εἰκότα τοῦ Κάστορος ἐμπορεῖ τις θά ίδη εἰς τὸ 69
ἀριθμὸν τῶν ἐκ τῆς ἡμετέρας τυπογραφίας Πιετάνων Ἀστραγρώσεως.

Μὲ τοὺς ὁδόντας αὐτῶν σύρουν κομάτια ξύλων· τὴν λάσπην δὲ καὶ λιθάρια σηκόνουν μεταξὺ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν καὶ τοῦ λαιμοῦ των. Τὸ ἔργον αὐτῶν ἐκτελοῦν διόλου τὴν νύκτα. "Οταν αὐξῆθέντες χρειασθῶσιν ἄλλας κατοικίας, η̄ ὅταν μετατοπισθῶσιν εἰς ἄλλην θέσιν, κατακόπτουν μὲν τὰ ξύλα πρώιμα τὸ θέρος, ἀρχίζουν δὲ νὰ κτίζωσι τὸν Αὔγουστον· ἄλλὰ δὲν τελειόνουν τὸ ἔργον αὐτῶν, πρὶν ἐμβῆ ὁ ψυχρὸς καιρὸς. Τρέφονται δὲ ἀπὸ τὸν φλοιὸν δένδρων, προτιμῶντες πάντοτε τὸν τῆς λεύκης καὶ ἵτεας, ς, διὰ χειμερινὴν ζωτροφοφίαν, σύρουν ἐπάνωθεν τῶν ποταμῶν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν ξύλα κοπτόμενα τὸ καλοκαίριον ἄλλὰ τροφὴν προηγουμένην κατὰ τὸν χειμῶνα ἔχουν παχεῖαν τινὰ φίξαν, βλαστάνουνται εἰς τὰ βάθη ποταμῶν καὶ λιμνῶν. Τὸ καλοκαίριον δὲ τῷώγονυν βότανα, κόμαρα, κτλ.

Ἐύθὺς ἀφοῦ συντριψθῇ ὁ πάγος τὴν ἀνοιξιν, ἀφίνονται τοὺς οἴκους των, καὶ περιφέρονται ὅλον τὸ καλοκαίριον ἐπιστρέφονται δὲ εἰς τὴν παλαιὰν αὐτῶν κατοικίαν τὸ φθινόπωρον, ἀν δὲν εὑρωσι θέσιν πλέον ἐπιθυμητὴν, καὶ προβλέπονταν τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὸν χειμῶνα ξύλων ἀποθήτην. "Ο κάστω ἔχει ἔξις καθαρίους, ἐκβαίνων πάντοτε ἀπὸ τὸν οἴκον διὰ τὰς χρείας τῆς φύσεως. "Ημερόνται εὐκόλως—λαμβάνουν κλίσιν ἰσχυρὰν πρὸς τὴν ἀνθρώπινον κοινωνίαν—διδάσκονται προθύμως νὰ τῷώγοις ζώων σάρκα—φυλάττουν πάντοτε τὰς καθαρίους αὐτῶν ἔξεις—καὶ ἀγαποῦνται νὰ χαιδεύωνται. Γεννοῦν δὲ ἀπὸ δύο ἔως πέντε τὴν φοράν. Τοῦ κάστορος τὸ κρέας εἶναι νοστιμώτατον. Τῆς μηλωτῆς του δὲ η̄ ἀξία εἶναι πασίγνωστος. Τὸ κρῶμά του εἶναι γενικῶς βαθύτατον ὑαλιστερὸν μελάγχοινον.

Οἱ κυνηγοῦντες τοὺς κάστορας τὸν χειμῶνα πρέπει νὰ γνωρίζωσι καλὰ τὸν τρόπον τῆς ζωῆς των. Τὰς ὑπογείους καμάρας η̄ τούπας αὐτῶν ἀτακαλύπτουν, κτυποῦντες τὸν σιμά εἰς τὰς ὅχθας πάγον. "Ενῷ δὲ οἱ ἀνδρες ἐνασχολοῦνται τοιουτούρως, αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἀπειδότεροι ἀνοίγουν τὰς οἰκίας των, καὶ οἱ κάστορες, μήντη προδοῦντες νὰ μένωσι πολλὴν φραντώποιον τοῦ ὄδατος, ἀσφαλίζονται καὶ πιάνονται ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν.

Κατὰ τὸ παρόν γνωρίζονται τὸ πλέον οἱ κάστορες ως Ἀμερικανὰ ζῶα· ἀλλὰ ἀρχῆτερα ὑπῆρχαν ἀφθόνως καθ' ὅλα τὰ βορεινὰ μέρη τῆς Εὐρώπης. Καὶ τὴν σήμερον δὲ ἀπαντῶνται ἀκόμη ὀλιγοστοὶ ἐπὶ τῶν ὅχθων τοῦ Ροδανοῦ, τοῦ Δουνάβεως, καὶ τοῦ Βεσέρα.

"Η ἀφθονία τοῦ πλιόντου ἔξαπτει ἀντὶ νὰ σείσῃ τὴν δίφαν τοῦ πλούτου.—Κοραζίς.

ΠΕΡΙ ΑΠΙΣΤΙΑΣ.

ΟΤΑΝ ὁ πιστὸς προσπαθῇ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν ἀπιστον, ἔχει ἀπολογίαν ἴκανωτάτην, ἐπειδὴ τέλος τῆς ἐπιχειρήσεώς του ταύτης προβάλλει τὸ καλὸν καὶ ἐαυτὸν καὶ τοῦ ἀπίστου. "Αλλ' ὁ ἀπιστος, ζητῶν νὰ κάμη προσηλύτους, εἶναι ἀναπολόγητος, καθότι διὰ τοιαύτης ἐπιστροφῆς δὲν δύναται οὕτε τὸν πιστὸν οὕτε ἐαυτὸν ποσῶς νὰ ὀφελήσῃ.

"Η ἐλπὶς μελλούσης καταστάσεως εἶναι η̄ κρύφιος μου παρηγορία καὶ ἀναψυχή· αὐτὴ καθιστάνει χαρωπὸν τὴν φύσιν ὀλόγυρα μου· αὐτὴ διπλασιάζει ὅλας μου τὰς ἥδονάς, καὶ συικρύνει ὅλας μου τὰς θλίψεις. "Αποτυχίας καὶ δυστυχίας, πόνον καὶ νόσον, τὸν θάνατον αὐτὸν, καὶ, τοῦ θανάτου τὸ χειρότερον, τῶν φιλάττων μου τὴν ἀπώλειαν, δύναμαι νὰ βλέπω μὲ ἀδιαφορίαν, ἐνόπιον φυλάττω πρὸ διφθαλιῶν τὰς ἥδονάς της αἰωνιότητος, καὶ τὴν κατάστασιν ὑπάρξεως, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θέλουν εἰσθαι οὕτε φύσιοι οὕτε τῷόμοι, οὕτε πόνοι οὕτε λύπαι, οὕτε ἀρρώστια οὕτε θάνατος. Λιατί λοιπὸν γίνεται τις τόσον ἀνυποφόρως ὀχληρὸς, ώστε νὰ μὲ λέγη ὅτι ταῦτα ὅλα δὲν εἶναι παρὰ φαντασία καὶ ἀπάτη; "Εἶναι τάχα ἔντιμος η̄ κακῶν εἰδήσεων ἀγγελία; "Αν δὲν ἦνται παρὰ δύνεις, ἀς τὸ χαίρωμα, καθότι μὲ κάμνει καὶ εὐδαιμονεῖτερον καὶ καλήτερον.

"Νὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν, ἔγδο δυσκολεύομαι νὰ ἐμπιστεύθω εἰς ἀνθρώπον, δοτις ἀρνεῖται καὶ παράδεισον καὶ κόλασιν, η̄ μ' ἄλλα λόγια, μέλλονσαν κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν. "Οχι μόνον ἡ̄ ἐμφυτος φιλαντία, ἀλλὰ καὶ ὁ ὄρθδος λόγος, μᾶς κατευθύνει νὰ κατηγορήσουμεν πρὸ πάντων τὰ ἴδια μας συμφέροντα. Λένε ἐμπορεῖ δὲ ποτὲ νὰ συμφέρῃ εἰς τὸν πιστὸν νὰ μὲ βλάψῃ, ἐπειδὴ γνωρίζει ὅτι, οὕτω πράττων, θέλει ζημιαθῆνεις τὸν μέλλοντα γενέσθαι ἰσολογισμόν· ἐκ τοῦ ἐναντίου, εὖν εἰς τὴν πρὸς ἐμὲ διαγωγὴν του στοχάζεται τὰ ἴδια του συμφέροντα, θέλει μὲ κάμνειν πᾶν δοτι δύναται καλὸν, καὶ οὐδὲν κακόν. "Αλλ' ὁ ἀπιστος δὲν πράττει ως λογικὸν ὄν, ἐὰν μ' εὐεργετῇ ἐναντίον εἰς τὸ παρόν αὐτοῦ συμφέρον, η̄ δέν με κακοποιῇ, δταν τύχη νὰ ἔργαι πρὸς ὄφελός του. "Ενδέχεται μὲν τιμὴ καὶ καλὴ φυσικὴ διάθεσις νὰ τοῦ δένωσι τὰς χεῖρας· ἀλλὰ ταῦτα, δοτι δὲν ἐπιστηρίζονται εἰς τὸν ὄρθον λόγον ἡ̄ θρηγούσεταις ἀρχὰς, εἶναι μόθον ἐνοτίγματα, κλονιζόμεναι ἀστατοι ἰδέαι.

"Βάσεις μὲν ἔχει η̄ ἀπιστία τὴν μωρίαν καὶ ἀστοχασίαν· οἱ μεγάλοι δὲ στύλοι καὶ τὰ ὑποστηρίγματά της εἶναι εἴτε η̄ κενούδοξος τῶν διπλῶν αὐτῆς ἐπιθυμία, νὰ φαίνωνται